

[Hans Jørgen Jensen]

ninger; der kan højst blive tale om en forskelslønudbetaling, hvis lønnen i den nye stilling er lavere end i den stilling, vedkommende er opsgat fra.

Samme regel skal være gældende, hvis man ansættes i et selskab, hvor staten ejer mere end 50 pct. af kapitalen, typisk i aktieselskaber. Københavns Lufthavn, hvor staten i dag ejer 100 pct. af aktierne og formodentlig skal eje 75 pct. på et tidspunkt, kan vel bruges som eksempel herpå.

Rådighedsløn udbetales efter forslaget heller ikke, hvis tjenestemanden opsiges omkring 67-års-alderen, og desuden sker der efter udtalelse fra Lønningsrådet en ændring af § 58 c, der betyder, at nordiske statsborgere, der ansættes i det offentlige, kan ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd.

Hvad angår tjenestemandspensionsloven, er det, efter hvad jeg har kunnet studere mig til, sådan, at i mange private pensionsordninger har aldersgrænsen, hvad angår børnepension og børnetillæg, i flere år været 21 år. Der har altså været tale om en større fleksibilitet på pensionsområdet i den private sektor, end det har været kendt i offentlige ordninger. Vi hilser derfor forslaget om en fremtidig fast aldersgrænse på 21 år mod tidligere 18 år med mulighed for forlængelser velkommen. Også det, at det bliver barnets eller den unges egne penge, mod at det tidligere var penge, der tilfaldt pensionisten, er efter min opfattelse en klar forbedring.

Når det drejer sig om de nordiske lande, ligner det sådan, at det ifølge den nordiske pensionsoverenskomst med Finland, Norge og Sverige hidtil har været en betingelse, at man skulle være ansat i 10 år før alderspensionstidspunktet. Dette er nu efter aftale blevet ændret til 4 år. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at tiden har vist, at specielt hvis man ansættes i et andet land i en sen alder, har 10-års-reglen virket urimelig. Den foreslåede ændring hilses velkommen, selv om det er en konsekvensændring, idet man måske kan animeres til at arbejde i andre nordiske lande i et sent tjenestemandsforsløb, hvilket også kan være en fordel i mange tilfælde.

Endelig er der også nogle tanker i lovforslaget om ændring af samordningsfradraget. Man siger i bemærkningerne til forslaget, at i konsekvens af, at der fra 1. januar 1991 »kun« er én

sats for folkepensionens grundbeløb, har der ved overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet på hele det offentlige område været diskuteret ændring af samordningsfradraget. Resultatet er blevet, at man på samme måde som for folkepensionens grundbeløb vil anvende én sats, den lavestgældende for samgift – og det er mærkeligt nok den, der giver den højeste udbetaling – og at satsen for enlige glider ud.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at Socialdemokratiet hilser forslaget velkommen, idet det sammen med lovforslag nr. L 123 om nedsættelse af procentsatsen til 25 som det højeste, der kan fratrækkes tjenestemandspensionen, nu endelig tager fat på et for mange mennesker uforståeligt system.

Pensionsdelen i de lovforslag, der er fremme, koster 9,6 mio. kr. og finansieres af de organisationspuljepenget, som man afsætter ved overenskomstforhandlingerne. Hvad angår samordningsfradraget, anslår ministeren, at det vil koste ca. 70 mio. kr. på statsområdet, og dertil kommer der et antal millioner kroner i den kommunale sektor.

Lovforslagene har støtte fra de faglige organisationer, og Socialdemokratiet tilsiger positiv støtte og – i betragtning af det fremskredne tidspunkt i folketingssamlingen – en meget hurtig udvalgsbehandling.

Rosing (S):

Jeg skal sige noget om de næste to lovforslag, nr. L 202 og nr. L 203, der begge har med Grønland at gøre.

Disse lovforslag taler om sondringen mellem hjemmehørende og ikkehjemmehørende tjenestemænd i Grønland, og man foreslår denne sondring afskaffet. Den er i realiteten allerede afskaffet i Grønland gennem en landstingslov om Grønlands hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, en lov, der trådte i kraft den 1. april i år.

Endvidere bringes lovgivningen for statens tjenestemænd i Grønland ifølge lovforslaget i overensstemmelse med de ændringer, der er foretaget i den danske tjenestemandsovgivning. Herunder er det vigtigt at bemærke, at der nu bliver etableret en tjenestemandret i Grønland med tilsvarende kompetence som tjenestemandretten i Danmark. Samtidig foreslås gennemført de bestemmelser om rådighedsløn, som foreslås i den danske tjenestemandsovgivning.